

2689**ROZPORZĄDZENIE MINISTRA SPRAWIEDLIWOŚCI**

z dnia 13 grudnia 2004 r.

w sprawie określenia sposobu postępowania z mieniem wydobytym z morza

Na podstawie art. 291 ustawy z dnia 18 września 2001 r. — Kodeks morski (Dz. U. Nr 138, poz. 1545, z późn. zm.¹⁾) zarządza się, co następuje:

§ 1. Rozporządzenie określa:

- 1) tryb ustalania wysokości i pokrycia należności związanych z wydobyciem, zabezpieczeniem i sprzedażą mienia wydobytego z morza na polskich morskich wodach wewnętrznych lub polskim morzu terytorialnym, wyrzuconego na polski brzeg morski lub znalezionego i uratowanego na morzu, zwanego dalej „mieniem”;
- 2) sposób i tryb przeprowadzania sprzedaży mienia;
- 3) sposób postępowania z mieniem, którego właściciel pozostał nieznanym.

§ 2. 1. W przypadku wydobycia lub usunięcia mienia na koszt właściciela na podstawie zarządzenia dyrektora urzędu morskiego, organ ten ustala w drodze decyzji wysokość należności związanych z dokonaniem wydobyciem, usunięciem lub przechowaniem mienia albo jego sprzedażą.

2. Wysokość należności, o których mowa w ust. 1, dyrektor urzędu morskiego ustala na podstawie poniesionych przez urząd morski uzasadnionych kosztów.

§ 3. 1. Dyrektor urzędu morskiego, który przyjął zgłoszenie, o którym mowa w art. 285 ustawy z dnia 18 września 2001 r. — Kodeks morski, zwanej dalej „Kodeksem morskim”, ustala w drodze decyzji, na wniosek wydobywającego, wysokość należności przysługujących wydobywającemu, obejmujących wynagrodzenie oraz koszty i wydatki związane z wydobyciem, zabezpieczeniem lub sprzedażą mienia.

2. Wysokość kosztów i wydatków, o których mowa w ust. 1, dyrektor urzędu morskiego ustala w oparciu o dokumenty przedstawione przez wydobywającego, stanowiące dowód poniesionych przez niego kosztów i wydatków.

3. W uzasadnionych przypadkach lub na wniosek wydobywającego, dyrektor urzędu morskiego zasięga

opinii biegłego, co do wysokości należności, o których mowa w ust. 1.

4. Koszt opinii biegłego, zleconej na wniosek wydobywającego, ponosi wydobywający i podlega on zaliczeniu w poczet wydatków, o których mowa w ust. 1.

§ 4. 1. Dyrektor urzędu morskiego albo właściwy organ wojskowy, w przypadku, o którym mowa w art. 288 § 1 Kodeksu morskiego, przyjmując od wydobywającego mienie, wydaje mu potwierdzenie odbioru.

2. W potwierdzeniu odbioru określa się:

- 1) osobę wydobywającego i jego adres zamieszkania;
- 2) opis mienia;
- 3) czas, miejsce i okoliczności wydobycia, uratowania lub znalezienia mienia.

3. Po przyjęciu mienia dyrektor urzędu morskiego albo właściwy organ wojskowy ustala, w drodze decyzji, wysokość należności przysługujących wydobywającemu, obejmujących wynagrodzenie oraz koszty i wydatki związane z wydobyciem, zabezpieczeniem lub sprzedażą mienia.

4. Przepisy § 3 ust. 2—4 stosuje się odpowiednio.

§ 5. W przypadku gdy mienie stanowi rzecz, której, stosownie do odrębnych przepisów, posiadanie, rozpowszechnianie lub obrót jest zakazany, dyrektor urzędu morskiego zabezpiecza mienie i zawiadamia właściwy organ uprawniony do jego odbioru.

§ 6. Jeżeli w ocenie dyrektora urzędu morskiego mienie może stanowić zabytek, przed przystąpieniem do sprzedaży mienia zawiadamia on wojewódzkiego konserwatora zabytków.

§ 7. 1. W przypadku, o którym mowa w art. 287 Kodeksu morskiego, wydobywający, a w przypadku, o którym mowa w art. 289 Kodeksu morskiego, dyrektor urzędu morskiego, dokonuje sprzedaży mienia z wolnej ręki.

¹⁾ Zmiany wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2002 r. Nr 41, poz. 365, z 2003 r. Nr 229, poz. 2277 oraz z 2004 r. Nr 93, poz. 895 i Nr 173, poz. 1808.

2. Wydobywający zawiadamia dyrektora urzędu morskiego, o którym mowa w § 3 ust. 1, o dokonaniu sprzedaży i uzyskanej cenie.

§ 8. 1. Dyrektor urzędu morskiego dokonuje sprzedaży mienia w drodze licytacji.

2. Przed przystąpieniem do sprzedaży dyrektor urzędu morskiego dokonuje oszacowania mienia, zasięgając, w razie potrzeby, opinii biegłego.

3. Dyrektor urzędu morskiego powiadamia o licytacji, najpóźniej na 14 dni przed jej terminem, w drodze ogłoszenia.

4. W ogłoszeniu podaje się:

- 1) czas i miejsce licytacji;
- 2) opis mienia z podaniem sumy oszacowania;
- 3) czas i miejsce, w którym można oglądać mienie.

5. Ogłoszenie wywiesza się w siedzibie urzędu morskiego, a jeżeli jest to uzasadnione rodzajem lub wartością mienia, zamieszcza się także w prasie o zasięgu lokalnym lub ogólnopolskim.

§ 9. Licytację przeprowadza dyrektor urzędu morskiego w trybie określonym w przepisach art. 867 § 2, art. 869—871, art. 872 § 1 i 2, art. 874 i art. 879 ustawy z dnia 17 listopada 1964 r. — Kodeks postępowania cywilnego (Dz. U. Nr 43, poz. 296, z późn. zm.²⁾).

§ 10. 1. Jeżeli licytacja nie doszła do skutku, dyrektor urzędu morskiego dokonuje sprzedaży mienia z wolnej ręki.

2. Jeżeli sprzedaż mienia z wolnej ręki nie doszła do skutku, a właściciel mienia nadal nie zgłasza się

w celu jego odbioru lub nie uiszcza należności wydobywającego lub urzędu morskiego, dyrektor urzędu morskiego przekazuje mienie na własność wydobywającego za jego zgodą.

3. Jeżeli wydobywający nie wyrazi zgody na przyjęcie mienia, przechodzi ono na własność Skarbu Państwa.

4. Jeżeli wydobywanie mienia nastąpiło na podstawie zarządzenia dyrektora urzędu morskiego, mienie przechodzi na własność Skarbu Państwa.

§ 11. Jeżeli właściciel mienia, po przeprowadzeniu postępowania, o którym mowa w art. 288 § 2 Kodeksu morskiego, pozostał nieznanym, dyrektor urzędu morskiego dokonuje sprzedaży mienia w trybie, o którym mowa w § 6—10.

§ 12. 1. Jeżeli właściciel mienia pozostał nieznanym, a wartość mienia nie przewyższa kosztów przeprowadzenia licytacji, dyrektor urzędu morskiego, na wniosek wydobywającego, odstępuje od sprzedaży mienia i przekazuje je na własność wydobywającego.

2. Dyrektor urzędu morskiego zawiadamia wydobywającego o możliwości zgłoszenia wniosku, o którym mowa w ust. 1.

3. Jeżeli wydobywający w terminie 14 dni od dnia otrzymania zawiadomienia nie złożył wniosku o przekazanie mienia, przechodzi ono na własność Skarbu Państwa.

§ 13. Rozporządzenie wchodzi w życie po upływie 14 dni od dnia ogłoszenia.

Minister Sprawiedliwości: *A. Kalwas*

²⁾ Zmiany wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 1965 r. Nr 15, poz. 113, z 1974 r. Nr 27, poz. 157 i Nr 39, poz. 231, z 1975 r. Nr 45, poz. 234, z 1982 r. Nr 11, poz. 82 i Nr 30, poz. 210, z 1983 r. Nr 5, poz. 33, z 1984 r. Nr 45, poz. 241 i 242, z 1985 r. Nr 20, poz. 86, z 1987 r. Nr 21, poz. 123, z 1988 r. Nr 41, poz. 324, z 1989 r. Nr 4, poz. 21 i Nr 33, poz. 175, z 1990 r. Nr 14, poz. 88, Nr 34, poz. 198, Nr 53, poz. 306, Nr 55, poz. 318 i Nr 79, poz. 464, z 1991 r. Nr 7, poz. 24, Nr 22, poz. 92 i Nr 115, poz. 496, z 1993 r. Nr 12, poz. 53, z 1994 r. Nr 105, poz. 509, z 1995 r. Nr 83, poz. 417 i Nr 141, poz. 692, z 1996 r. Nr 24, poz. 110, Nr 43, poz. 189, Nr 73, poz. 350 i Nr 149, poz. 703, z 1997 r. Nr 43, poz. 270, Nr 54, poz. 348, Nr 75, poz. 471, Nr 102, poz. 643, Nr 117, poz. 752, Nr 121, poz. 769 i 770, Nr 133, poz. 882, Nr 139, poz. 934, Nr 140, poz. 940 i Nr 141, poz. 944, z 1998 r. Nr 106, poz. 668 i Nr 117, poz. 757, z 1999 r. Nr 52, poz. 532, z 2000 r. Nr 22, poz. 269 i 271, Nr 48, poz. 552 i 554, Nr 55, poz. 665, Nr 73, poz. 852, Nr 94, poz. 1037, Nr 114, poz. 1191 i 1193 i Nr 122, poz. 1314, 1319 i 1322, z 2001 r. Nr 4, poz. 27, Nr 49, poz. 508, Nr 63, poz. 635, Nr 98, poz. 1069, 1070 i 1071, Nr 123, poz. 1353, Nr 125, poz. 1368 i Nr 138, poz. 1546, z 2002 r. Nr 25, poz. 253, Nr 26, poz. 265, Nr 74, poz. 676, Nr 84, poz. 764, Nr 126, poz. 1069 i 1070, Nr 129, poz. 1102, Nr 153, poz. 1271, Nr 219, poz. 1849 i Nr 240, poz. 2058, z 2003 r. Nr 41, poz. 360, Nr 42, poz. 363, Nr 60, poz. 535, Nr 109, poz. 1035, Nr 119, poz. 1121, Nr 130, poz. 1188, Nr 139, poz. 1323, Nr 199, poz. 1939 i Nr 228, poz. 2255 oraz z 2004 r. Nr 9, poz. 75, Nr 11, poz. 101, Nr 68, poz. 623, Nr 91, poz. 871, Nr 93, poz. 891, Nr 121, poz. 1264, Nr 162, poz. 1691, Nr 169, poz. 1783, Nr 172, poz. 1804, Nr 204, poz. 2091, Nr 210, poz. 2135, Nr 236, poz. 2356 i Nr 237, poz. 2384.